

JUKKA KOSKELAINEN

(szül. 1961-ben Helsinkiben, jelenleg Helsinkiben él, műfordító, esszéista, irodalomkritikus, *Rybmä 92* (92-es csoport) irodalmi antológia társszerzője, mexikói, kanadai, észtországi irodalmi lapokban jelentek meg versei, 1991-94 között Jyrki Kiiskinennel együtt szerkesztette a Nuori Voima irodalmi lapot, 1993-ban szerkesztői tevékenységükért Jyrki Kiiskinennel együtt Eino Leino-díjat kapott, 1995-ben Kalevi Jäntti-díjat kapott közléseiért, valamint *Elävien runoilijoiden klubi* (Élő Költők Klubja) fiatal írók csoportjának megalakításáért, 1995-ben jelent meg *Kierros* (Körforgás) verseskötete, Tammi kk.)

Ultramarin (Ultramar)

*Öt órákor becsukódnak a bokrok, ezüstbe
verődnek a tüskék, vedlés ideje van most
felgerjedt motor búg a bőr alatt
szemen át
egek hullanak, közbeeső állomások elsubannak
míg tűfokon át indián új hálószermet
sodor
ujjbegyek érintik meg
a bakkecske csillagképét, szalagokat rakosgatnak
ötödik napszak pusztulásáig
és dőndül a földkéreg
benned bennem sötét anyag bondul
kinyúlók az erkélyről hagyom
hulljon a hamu
fénylő fejtetőre
mely domboldal felé fordul hova én már soha...*

*és másik egükben
megalvad a vér összeáll történetet talál
végső fejezvésemre.*

Álom után (Unen jälkeen)

*Képviharnak vége: csendes a tenger, ragyogó
előírás szerinti, vége a száműzetésnek,
és ezek a szavak: mi magunk teremtjük elő
belső szobánkból az értelmet,
elolvadnak a sütőben, amint kivirul a nap, így mondta ő
mikor befordultunk a folyókanyarulatba
ekkor mondta volna, zúgni kezdett
amint szél körmével babrálja a sót és moszatot
És most a vészhegyek sötétbe vesznek
ezer kilométernyire*

---

*tűlevelek boncolják a tájat
Semmi sem moccan, feszült minden
robbanáskész a levegő*